

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

82. szám — *Kāmikā Ekādaśī* — 2024. július 31.

A Televízió

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

A nyugati civilizáció rendkívül vonzó a *rākṣasáknak*. Egyél, igyál, házasodj meg és élvezz! Ez a *rākṣasa* mentalitás. Amint van egy televízió vagy valamilyen hasonló találmány, nagyon lelkesek lesznek. Vesznek egyet és aztán azzal pazarolják az idejüket. Láttam Amerikában, hogy a családban az öregek, egy kutya, egy tévé… és csak elpazarolják az idejüket. Így vesztegetik el az értékes emberi életüket! Így tartják őket a sötétségben! Ez az élet. Láttam én is tévét, csak kitalált történetek vannak benne.

Reggeli séta
1976. január 6.

A Gurunak És A Tanítványak Is Megfelelőnek Kell Lennie!

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja

Mi az igazi jószerencse? Ha valaki találkozik a *Guruval*, Kṛṣṇa hiteles képviselőjével, az szerencsés! Csak aki megkapta Kṛṣṇát, aki a szívébe kötözte Kṛṣṇát, csak az képes arra, hogy a tanítványa szívében megnyilvánítsa Őt. Senki más nem tudja neked adni Kṛṣṇát! Ha valakinek nincs meg, akkor ő hogyan tudná odaadni? Ha van egy dollárod, akkor adhatsz belőle ötven vagy hatvan centet vagy az egészet. De ha nincs, akkor hogyan adhatnál? Ehhez hasonlóan olyan személyt kell keresnünk, akinek Kṛṣṇa a birtokában van, akiben kifejlődött a *prema-bhakti* és Kṛṣṇát a szívébe kötözte. A *Śaraṇāgatijában*, a *bhajana-lālasāban* Bhaktivinoda így imádkozik:

kṛṣṇa se tomāra, kṛṣṇa dīte pāro,
tomāra śakati āche
āmi to' kāṅgāla, 'kṛṣṇa' 'kṛṣṇa' boli',
dhāi tava pāche pāche

Ó, *Vaiṣṇava ṭhākura*! Kṛṣṇa a tiéd, mivel a *prema* köteleivel a szívedbe kötözted Őt! Csak te tudod nekem adni, hiszen te birtoklod Kṛṣṇát! Én *kāṅgāla* vagyok, egy nincstelen, elvesztettem Kṛṣṇát, s így az indokolatlan kegyedért könyörögve futok utánad: „Kérlek, add nekem Kṛṣṇát! Kérlek, add nekem Kṛṣṇát!”

Lehet hogy az ember sokmindenkitől hall leckét, de ha ezek a személyek nem megvalósított lelkek, ha nem birtokolják Kṛṣṇát, akkor nem fogja tudni megérteni ezt a *paramārtha-tattvát*, a legfelsőbb célt. Ezt a *tattvát* senki nem értheti meg a saját kiválósága, tudományos műveltsége vagy intelligenciája által. Csak az képes megérteni, aki a szívében állandóan így sír: „Óh, Kṛṣṇa! Hogyan ismerhetnélek meg? Hogyan közelíthetnélek meg?” Kṛṣṇa ott van a szívben, és érti: „Ez a lélek sír utánam!” És így elrendezi, hogy ez a személy találkozzon egy hiteles *Guruval*, aki neki tudja adni Kṛṣṇát, aki tudja őt tanítani a *kṛṣṇa-tattváról*. Ez a *Guru* egy igen kedves *bhakta*. Ő Kṛṣṇa hiteles képviselője és *paramātmā* megnyilvánulása. Ez a *guru-tattva*. *Paramātmā* csak annak nyilvánítja meg Magát *Guruként*, aki a szívében Kṛṣṇa után sír! „Hogyan kaphatom meg Kṛṣṇát? Hogyan közelíthetem meg Kṛṣṇát? Hogyan szolgálhatom Kṛṣṇát? Az Ő kedves *bhaktája*, az Őt képviselő *Guru* nélkül nem tudom ezt megtenni! Nem tudom, hogy ki a *Guru*. Én egy feltételekhez kötött lélek vagyok, s négy hiányosságom van. A tökéletlen érzékeimmel nem vagyok képes felismerni egy ilyen személyt! De Kṛṣṇa, Te tudod, ki a kedves *bhaktád*! Anélkül, hogy segítenél, hogyan juthatnék el Hozzád?” Így kell imádkoznunk Kṛṣṇához!

Aztán Kṛṣṇa kegyéből az ember találkozni fog egy ilyen *Guruval*, Aki Kṛṣṇa kedves *bhaktája* és hiteles képviselője. Az Ő menedékét kell elfogadni és teljesen meg kell Neki hódolni – *gurupādāśraya-dīkṣā*. Ahogyan a *Gītā* mondja: *praṇipātena paripraśnena sevayā* – szolgáljátok és tegyétek elégedetté Őt, majd alázatosan

kérdezzetek Tőle a *tattváról*. Indokolatlan kegyéből átadja majd a *tattva-jñānát*. Ez a folyamat. Fogadjátok el a menedékét, és az irányításával végezzetek *bhajanát*!

Nem tudjátok, hogyan kell gyakorolni a *bhajanát*. Kṛṣṇa a *bhajanīya-vastu*, az imádat tárgya. A *Guru* megtanítja, hogyan szolgáljátok Kṛṣṇát, hogyan hódoljatok meg a lótuszlábainak, hogyan tegyétek Őt elégedetté! A saját példájával fogja ezt tanítani, nem csak elméletben. Az irányításával fogjátok majd a *sādhanát*, a *bhajanát* csinálni. Ezért mondja a *Caitanya-caritāmṛta*, hogy

tāte kṛṣṇa bhaje, kare gurura sevana
māyā-jāla chuṭe, pāya kṛṣṇera caraṇa

Ha egy feltételekhez kötött lélek az Úr szolgálatában van lefoglalva, s ezzel egyidőben a lelki tanítómester utasításait végrehajtja és szolgálja Őt, akkor kiszabadulhat *māyā* markából és alkalmassá válik Kṛṣṇa lótuszlábainak menedékére.

Śrī Caitanya-caritāmṛta, *Madhya-līlā* 22. fejezet, 25. vers

Egy súlyos felelősség

Egy ilyen *Guru*, Kṛṣṇa hiteles képviselője Kṛṣṇa lakhelyéről szállt alá. Van egy *prema-bhakti-sūtra*. A *sūtra* kötelet vagy fonalat jelent. E *prema-bhakti-sūtra* egyik vége Goloka Vṛndāvanában Kṛṣṇa lótuszlábához van erősítve. A *Guru* pedig e kötél másik végével a kezében jön. A feltételekhez kötött lelkek az anyagi létezés mély és sötét kútjába estek és szenvednek. Az ilyen *Guru* viszont nincs a kútban. Ő nem áll *māyā* hatalma alatt. A kötél Nála lévő végét ledobja az anyagi létezés sötét kútjába a feltételekhez kötött lelkeknek, és azt mondja: „Fogjátok jó erősen!" És aztán kihúz benneteket. Ez a folyamat. Ezt csinálja a *Guru*. Nem könnyű kiszabadítani a feltételekhez kötött lelkeket *māyā* erődjéből. A *Gurunak* több tíz liter lelki vért kell áldoznia, hogy csak egyetlen lelket is felszabadítson. Ez egy súlyos felelősség! A *Guru* pedig már akkor is nagyon boldog, ha csak egyetlen feltételekhez kötött lélek felszabadul!

Ez egy kölcsönös dolog, nem egyoldalú. Nektek nagyon erősen kell markolnotok a kötél végét! Ez azt jelenti, hogy úgy követitek a *Guru* utasításait, ahogy azok vannak! Ne csavarjátok ki! Ne tegyetek hozzá semmit a saját mérlegelésetek alapján! Pontosan azt csináljátok, bármit is mondjon! Mondani fog néhány dolgot, amit csinálni kell, és olyanokat is, miket nem szabad. Szigorúan kell követnetek a tanítását, ne legyetek lusták! És ekkor a *Guru* felhúz majd benneteket! Máskülönben ha nem vagytok komolyak, ha lusták vagytok, ha nemtörődömök és haszontalanok vagytok, akkor soha nem fogjátok elfogadni a *Guru* utasításait. Vagy csak félig fogadjátok el és félig elutasítjátok. Hozzáteszitek a saját megfontolásotokat és kicsavarjátok azt. És ilyenkor nem lehet rajtatok segíteni! Ha nagyon komolyak, nagyon szigorúak vagytok, akkor a *Guru* fel fog emelni benneteket! Ez a kötelessége. Ha viszont felemel, aztán ti eltértek, nem követtek szigorúan, akkor megint le fogtok esni. És amikor a *Guru* látja ezt, akkor nagy fájdalmat érez a szívében. „Oly sok vért áldoztam, hogy felszabadítsam, de ez a fickó nem követett és leesett!" *Māyā* erődjéből csak egyetlen lélek kiszabadítása is igen nehéz feladat. Egy nagyon nehéz felelősség. Ez a *Guru*!

Bhakta: Azt mondják, a *Guru* egy. Hogyan értsük ezt meg különböző hiteles lelki tanítómesterek jelenétében? Van valamilyen speciális megkülönböztetés?

Gour Govinda Swami: Az abszolút az egy, nem több. De azok, akik nem ezt nem tudják, azt mondják: „Több Isten van. Rāma egy Isten, Nṛsiṁha is egy Isten, Vāmana is egy és Matsya is." Össze vannak zavarodva. De ha valaki érti a *tattvát*, akkor ott nincs zavarodottság. Ahogyan az Úr egy, úgy – a *tattvában* – a *Guru* is egy, de vannak különböző megnyilvánulásai. Egy feltételekhez kötött lélek ezt nem képes megérteni. A *Guru* kegyéből kapja meg valaki ezt a *tattva-jñānát*.

Különböző szintű Guruk

Bhakta: Vannak különböző szinten álló *Guruk*?

Gour Govinda Swami: Igen.

Bhakta: Mondhatjuk azt, hogy vannak, akik a fejlettség más és más szintjén, *madhyama-adhikāra*, *kaniṣṭha-adhikāra* állnak?

Gour Govinda Swami: Igen, különböző fejlettségi szintek vannak. Mindenki azt kapja, amit megérdemel. Például egy boltosnak különböző minőségű árúi vannak: első-, másod- és harmadosztályú dolgok. Különböző vevők különböző minőségű terméket keresnek. A boltos túl akar adni a készletein, így mutat neked egy harmadosztályút és azt mondja, hogy az elsőosztályú! Így vizsgálja meg, hogy a vevő vajon első- vagy harmadosztályú dolgot akar, és azt is, hogy mit engedhet meg magának.

– Nem, ez nem nem tetszik. Van valami jobb is? – mondod, miután láttad, amit megmutatott neked.

– Vannak jobb dolgok, de az áruk is magasabb. Ötven dollár! – válaszol a boltos. Te, ha megengedheted magadnak, akkor így felelsz:

– Rendben, mutasd! - ő pedig valami jobbat fog mutatni. Te viszont megint azt mondod:

– Nem, nem. Valami jobbat akarok!

– Van ennél jobb is, de az száz dollár lesz! – Ha készen állsz arra, hogy kifizess ennyit, akkor azt fogod mondani:

– Igen! Mutasd meg! – és ekkor megmutatja a legjobb dolgot is. Vannak különböző változatok. Rajtad múlik, hogy eldöntsd, mit akarsz!

Bhakta: Honnan szerezzünk pénzt a vásárláshoz?

Gour Govinda Swami: Meg kell keresnetek, különben hogyan vásárolhatnátok? Rajtatok múlik, mit akartok. Az, aki igazán sír, azt gondolja: „A legjobbat akarom! Nem akarok másod-, vagy harmadrendűt! A legjobbat akarom!" Kṛṣṇa ismeri a szíveteket, és annak megfelelően rendezi a dolgokat. Tőletek függ. Azt kapjátok, amit megérdemeltek! Kṛṣṇa tudja, mit érdemeltek, és megfelelő elrendezést tesz. Ha azt látja, hogy „Ez a fickó nem komoly. Csak a szája jár, de a szívben nem sír! Azt akarja, hogy valaki becsapja." És ekkor Kṛṣṇa megmondja *māyānak*, hogy rendezze el, és be lesztek csapva! Azt kapjátok, amit megérdemeltek!

Álszentek és tettetők

Bhakta: Prabhupāda használta azt a példát, hogy időnként az emberek *sādhuként* pózolnak és szent helyekre mennek, és vannak ledér nők is, akik mennek, hogy elkapjanak egy *sādhut*, hogy egy fiuk legyen. Viszont ez a *sādhuként* pózoló ember igazából nem egy *sādhu*.

Gour Govinda Swami: Igen, ő egy álszent, egy tettető. Sok ilyen képmutató álszent van. De az igazi *sādhu* az nagyon ritka! De akkor is vannak valódi *sādhuk*! Ha nem lenne nap és nem lenne hold, akkor hogyan működhetne ez a kozmikus megnyilvánulás? Ehhez hasonlóan, ha nem lennének *sādhuk*, akkor Kṛṣṇa *saṁsārája*, Kṛṣṇa *līlāja* hogyan zajlana? Mivel mi feltételekhez kötött lelkek vagyunk, a látásunk tökéletlen. Lehet, hogy előttünk áll egy *sādhu*, de nem látjuk Őt. De nem mondhatja az ember, hogy nincsenek *sādhuk*. Ehelyett azt kell mondja, hogy „Én vak vagyok! Nem látom a *sādhukat*." És ezután nagyon mohó lesz, hogy megfelelő látásra tegyen szert.

Csak a napfény segítségével látjátok a napot. Ehhez hasonlóan csak Kṛṣṇa kegyéből láthatjátok vagy érthetitek meg Őt. Ezt a kegyet pedig a *sādhun* keresztül lehet megkaptni. Csak a *sādhu* kegyéből láthatjátok vagy érthetitek meg Kṛṣṇát! A saját intelligenciátokon vagy tehetségeteken át nem. És a látásotok segítségével sem. A legtöbb ember azt gondolja, hogy ő lát. De nem ti vagytok, aki lát! Kṛṣṇa lát, a *sādhu* lát! Ti azok vagytok, akiket látnak. Pont fordítva gondoljátok, és így be is vagytok csapva. Nincs megfelelő látásotok, hogyan is láthatnátok? Ez a *Vaiṣṇava* filozófiánk. Ez Mahāprabhu tanítása! Mi nagyon büszkék vagyunk az érzékszerveinkre. És látni akarunk! Az érzékeinken keresztül akarun dolgokat észlelni, de ezek az érzékek tökéletlenek! Az egyetlen dolog, amire szükég van, az az, hogy a szívetek mélyéről sírtok Kṛṣṇa előtt! Ekkor Kṛṣṇa majd tökéletesen elrendezi a dolgokat. Akik sírtak, azok megkapták! Azok pedig, akik nem sírtak, azok nem. Sírnotok kell, és akkor fogtok találkozni a *Guruval*! A *Guru* kegyéből pedig majd megkapjátok Kṛṣṇát! *Kṛṣṇa-kṛpā* és a *guru-kṛpā* egymástól függenek. Mahāprabhu a Rūpa Gosvāmīnak szóló tanításában azt mondta, hogy *guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*: *Guru* és Kṛṣṇa kegyéből az ember megkapja az odaadó szolgálat növényének magját. Első a *kṛṣṇa-kṛpā*, ami által találkoztok a *Guruval*, azután pedig a *Guru* kegyéből megkapjátok Kṛṣṇát! Ez a mi folyamatunk.

Kegy és csalás

Bhakta: Azt hallottam, a tanítványnak nagyon komolynak kell lennie.

Gour Govinda Swami: Ha valaki nem komoly, akkor nem kap semmit. Meg kell értsétek, hogy a *sādhu* két dologgal rendelkezik: az egyik a *kṛpā* a másik pedig a *vañcanā*. A *vañcanā* csalást jelent. Aki *kṛpāt*, kegyet érdemel, az azt kap. Aki pedig azt, hogy becsapják, az be lesz csapva. A példa Puṇḍarīka Vidyānidhi, aki egy rendkívül emelkedett *bhakta*, egy *mahā-bhāgavata* volt. Viszont bárki is látta, azt gondolta, hogy egy *bhogī*, egy élvező volt. Drága ruhákba öltözött és mind a tíz ujján értékes gyűrűk voltak. Egy pazar párnán ült, *pant* rágott és egy aranyból illetve *aṣṭadhatuból* készült edényt használt köpőcsészének. Hogyan lehetne ő *mahā-bhāgavata*? Külsőleg úgy tűnt, hogy egy *bhogī*. De hogy mi volt belül, azt senki nem volt képes megérteni. Csak akinek megfelelő látása van, az érti és látja a valódi formáját. Azok, akik csak azt látják, ami kívül van, azok be vannak csapva! Sokan nem komolyak, hogy lássák a valódi dolgokat. Csak külsőségeket akarnak. Azt akarják, hogy valaki becsapja őket, és így ezt kapják.

Egyszer Mukunda azt mondta Gadādhara Paṇḍitának:

– Menjünk, és látogassuk meg Puṇḍarīka Vidyānidhit! Ő egy *mahā-bhāgavata*.

Amikor odaértek, Gadādhara Paṇḍita csak a külsőségeket látta, s így gondolkodott: „Mit mondott nekem Mukunda? Egy *mahā-bhāgavata*? Nem, ő egy *bhogī*!" Mukunda képes volt megérteni, hogy Gadādhara min gondolkodott, és azonnal elkezdte mondani a *Śrīmad-Bhāgavatam* egyik versszakát.

aho bakī yaṁ stana-kāla-kūṭaṁ
jighāṁsayāpāyayad apy asādhvī
lebhe gatiṁ dhātry-ucitāṁ tato 'nyaṁ
kaṁ vā dayāluṁ śaraṇaṁ vrajema

Bakī Pūtanā, Bakāsura lánytestvére, aki azért, hogy megölje a kisgyermek Kṛṣṇát, halálos méreggel kente be a mellét. Aztán pedig megengedte Kṛṣṇának, hogy szopja. És mit csinált Kṛṣṇa? Szopta a mellét és közben az életlevegőt is kiszívta. A démon meghalt, de mivel anyaként cselekedett, Kṛṣṇa egy anya szerepébe helyezte. Ezért mondja ez a vers, hogy „Van-e valaki, akinek a menedékét el lehet fogadni és kegyesebb, mint, Kṛṣṇa?"

Ahogy Mukunda elkezdte mondani ezt a verset, Puṇḍarīka Vidyānidhi azonnal eksztázisba esett. A földön hempergett, könnyek ömlöttek a szeméből. Az összes *aṣṭa-sāttvika-bhāva* tünet megnyilvánult benne. Széttépte a drága párnát és összetörte a köpőcsészét is.

„Óh, ő egy hiteles *mahā-bhāgavata*! Hatalmas sértést követtem el azzal, amikor azt hittem, hogy Ő egy *bhogī*! Anélkül, hogy megbüntetne, hogyan szabadulhatnék meg ennek a sértésnek a visszahatásától? A tanítványává kell váljak, s akkor majd megragadhat a fülemnél és lekeverhet egyet. Fegyelmezni fog és így majd megszabadulhatok a visszahatástól!" – gondolta Gadādhara Paṇḍita, s ezért *mantrát* fogadott el Puṇḍarīka Vidyānidhitől és a tanítványa lett.

Puṇḍarīka Vidyānidhi megjelenése megtévesztő volt, mivel eltért a természetétől. De ki volt képes ezt látni? Ezért a *sādhu* két dologgal rendelkezik: *kṛpā* és *vañcanā*, kegy és csalás. Ha valaki csak külsődleges dolgot akar, akkor be lesz csapva. Ha pedig a rejtett dolgot, akkor ő kegyet, *kṛpāt* kap. Ezért mondom, hogy azt kapjátok, amit megérdemeltek. Kṛṣṇa tudja, mit akartok, és mit érdemeltek meg! És számotokra megfelelően lesznek a dolgok elrendezve. Habár Śrīla Prabhupādának több ezer tanítványa van, hányan kaptak valódi kegyet? „Nem tudod, ki vagyok? Én egy Prabhupāda tanítvány vagyok!" – mondja valaki, de valójában csak szenved és szenved! Egy *karmī* lett és csúszik le a pokolba. És ez miért van? Ha nem vagytok komolyak, akkor nem kaptok kegyet. Micsoda gazemberek vagytok! Ő adta a kegyét, de ti nem vagytok képesek elfogadni azt! Mennyire szerencsétlenek vagytok! Időnként csak ámulok, hogy a Prabhupāda tanítványok hogyan nem képesek ezt a dolgot megérteni! Ha komolyak vagytok, mohón vágytok a kegyre és a szívetekben sírtok érte, akkor a kegy és a segítség mindig ott van! Mint egy kötél, ott lóg előttetek, csak meg kell ragadnotok! Viszont ti nem törődtök ezzel, komolytalanok vagytok! Habár ott lóg előttetek, nem kaphatjátok meg!

Bhakta: Mint Śrīla Prabhupāda tanítványainak és a tanítványai tanítványainak az a kötelességünk, hogy jó példát mutassunk. A tanítványnak komolynak kell lennie, ahogyan annak a *bhaktának* is, aki a lelki tanítómester szerepét vállalja el.

Gour Govinda Swami: Igen, aki a *Guru* szerepét játsza, annak valódi *Gurunak*, nem pedig egy csalónak, egy tettetőnek kell lennie! Valódi tanítónak kell lennie! És a képességével is tisztában kell lennie! Ha egy tonnát vagyok képes elvinni, akkor miért kellene kettőt elfogadnom? Ha többet fogadsz el, mint amennyit elbírsz, akkor össze fogsz törni, és lesüllyedsz. Ez a mohóság eredménye. És miért alakul ki ez a mohóság? Az embernek ismernie kell a kapacitását! „Nincs semmilyen kapacitásom, egyetlen lelket sem tudok felszabadítani, én magam sem vagyok felszabadult, miért kellene hát tanítványokat elfogadnom?" Ha valakinek nincs kapacitása és mégis elfogad tanítványokat, az semmi más, csak csalás és képmutatás! „Nem vagyok teljesen mentes az *anarthaktól*, hogyan is szabadíthatnám fel őt?" *Guru* azt jelenti, hogy nehéz. És azt is jelenti, hogy egy nehéz felelősség! Nem könnyű akárcsak egyetlen lelket is kiszabadítani *māyā* markából, Durgā börtönéből! Ahhoz, hogy így tegyen, a *Gurunak* több tíz liternyi lelki vért kell áldoznia! Ez nem gyerekjáték! És a tanítványnak is komolynak kell lennie! ❁

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja:
The Process of Inquiry. 81-89. oldal
Gopal Jiu Publications
Bhubaneswar. 1998.

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog